

Badische Landesbibliothek Karlsruhe

Digitale Sammlung der Badischen Landesbibliothek Karlsruhe

**Meditationum evangelicarum pars tertia, hoc est:
Tractatio evangeliorum tam dominicalium, quam
festivalium, ad recte se sub variis tentationum generibus
gerendum, disposita**

Creide, Hartmann

Francofurti ad Moenum, 1682

De tertio

[urn:nbn:de:bsz:31-126133](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:bsz:31-126133)

De Tertio.

Restat *Cautela*, quæ tribus includitur Regulis, quarum

I. *Luxum tempera*. De Epulone dicitur, quod indutus fuerit purpurâ & bysso, epulatusque quotidie splendide. Sed infelici eventu! hoc ipso enim viam sibi stravit ad infernum, in quem etiam & anima & corpore migravit.

Nos exemplo ejus cautius mercari discamus. Quod enim Epuloni accidit, idem omnibus illis evenit, qui à tricupiti mundi Cerbero, concupiscentiâ carnis, concupiscentiâ oculorum, & superbiâ vitæ infatuantur. Ubi sunt amatores mundi? comederunt, biberunt, riserunt, in bonis dies suos duxerunt, & in puncto ad infernum descenderunt, inquit Bernhardus. Nonne vir ille Israeliticus in lupanari lanceâ transfossus est? Num. 25. v. 8. Balsasar temulentus interfectus, Dan. 5. v. 30. Eli ob nimiam in filios indulgentiam fregit cervicem, 1. Sam. 4. v. 18. Jezebel è fenestrâ præcipitata & à canibus devorata, cum in gratiam Jehu Regis se exornasset, 2. Reg. 9. v. 33. Si nemo certus est, quando, ubi & quomodo moriturus sit, unde quilibet animæ rationem sedulam agat, ne momentum in ejusmodi statu versetur, in quo salvati nequeat. Sicut enim ceciderit lignum, ibi erit, Eccles. 11. v. 3.

Nolite igitur hoc seculum diligere, velut Demas, 2. Tim. 4. v. 9. Transit enim mundus & concupiscentia ejus, 1. Cor. 7. v. 29. 30. Qui hoc credere recusat, cum mundo damnabitur, 1. Cor. 11. v. 32.

Jonas lætabatur super hederâ, quæ umbram capiti ejus præbebat: sed paravit

Deus vermem postridie, qui percussit hederam & exaruit, & omne gaudium cessavit, Jer. 4. v. 6. 7. Quid mundus aliud, quàm jucunda hederâ, cujus voluptate multi capiuntur, adeo, ut Dei obliviscantur & salutis detrimentum patiantur? Amicitia enim hujus mundi inimicitia Dei est, Jac. 4. v. 4.

Caveamus proinde ne mundi deliciis inescemus: Momentaneum est, quod delectat, æternum quod cruciat. Qui verò in Domino delectatur, dabit ei petitiones cordis ejus, Psal. 37. v. 4.

II. *Finem pondera*. Dives Epulo securus in diem vivebat, putans, quia prosperâ valetudine, & omnium rerum abundantia frueretur, nullum subesse periculum: Verum ubi non existimabar, à morte abripietur, nec in morte suâ auferebat, quo linguam suam torridam refrigerare potuisset.

Hoc *dehortationi* nostræ inserviat. Inquit Paulus: Omnibus statutum est mori, & deinde judicium, Hebr. 9. v. 27. Semper igitur meminerimus, quod mors certa sit. Determinati enim dies hominis sunt, Job. 14. v. 5. quæ in manibus Dei sunt, Psal. 31. v. 16. diem verò mortis ignorat, Gen. 27. v. 3. Eccles. 9. v. 12. Sedulo igitur de morte cogitemus, orantes cum Mose: Docete nos numerare dies nostros, ut applicemus cor ad sapientiam, Psal. 90. v. 12.

Deinde & *judicium paratum est*, ubi unusquisque pro te rationem reddet Deo, Rom. 14. v. 13. prout gessit, sive malum, sive bonum, 2. Cor. 5. v. 10. Ibi nihil occultabitur, judex enim omniscius est, sciens, quod in homine est, Joh. 2. v. ult. Nemo effugiet: Judex enim omnipræfens, Psal. 139. v. 7. Ne-

Nemo contradicet: Judex enim omnipotens, qui vel verbulo omnes damnatos in infernum precipitabit. Verba enim ejus quasi ignis sunt, & quasi malleus, conterens petram, Jer. 23. v. 29.

Hæc probè perpendamus, cum metu & tremore salutem nostram operantes, Phil. 2. v. 12.

Equidem multi hodiè Epicurei in mundo inveniuntur, qui cælum & beatitudinem suam in hoc seculo quærunt, de futurâ vita non multum solliciti, hinc ajunt: Fortuitò nati sumus, & post hoc erimus, tanquam non fuerimus, Sap. 2. v. 2. seqq. Verùm habent illi mercedem suam, Matt. 6. v. 2.

Thebanus Princeps Epaminondas, militem excubias agentem, somno oppressum offendit, hunc gladio transfixit, inquiens: Talem te relinquo, qualem te invenio.

Idem eveniet die extremo Epicurei & filii hujus seculi, qui peccatorum somno immerfi, ad bonum nunquam evigilaturi sunt, ut Christus horâ, quâ non purabunt, venturus sit, Matth. 24. v. 44. & tunc quoque locum habeat: Qualem te invenio, talem te judico. Quin adedè rigorosè judicium exercebitur, ut justus vix salvetur: impius & peccator ergo, ubi comparebunt? 1. Petr. 4. v. 18.

III. *Mosen & Prophetas honora.* Hoc dives Epulo minimè fecit, ideò Abraham ad ejus petitum, quo Lazarum ad fratres suos mittendum vult, respondet: Habent Mosen & Prophetas. Quia verò ille Mosen & Prophetas despexit, hinc & mali fructus secuti sunt, ut substantiam hujus mundi habens, clausisset viscera sua à fratre suo, 1. Joh. 3. v. 17, item, ultra convenien-

tem conditionem purpurâ & bysso vestitus, & quotidie splendide epulatus sit. Et quamvis nonnunquam à Sacerdotibus & Levitis admonitus fuerit, tamen non credidit, quod illi de judicio ultimo, inferno & vita æternâ dixerunt. Jam verò irreparabili damno suo comperit, quod tùm credere renuit.

Sapiamus nos ejus exemplo, ut hîc in tempore gratiæ Mosen & Prophetas sedulo audiamus, & vitam ad eorum doctrinam componamus, nec dubitemus, quin hoc modo æternam damnationem effugere, & ad salutem æternam transire possimus. Sed fiat necesse est, dum fores gratiæ patent: in altero enim seculo tempus deploratum est. Vocavi & renuistis, Prov. 1. v. 21.

Non dubium est, quin dives Epulo seriâ pœnitentia ductus, jam Mosen atque Prophetas libenter audisset, & morem gessisset, si è loco tormentorum redimi potuisset. Verùm omnis ejus spes decollavit! Nos verò in Regno gratiæ adhuc vivimus, propterea inservientes tempori, ne deseratis collectionem vestram, Hebr. 10. v. 25. sed observare Mosen & Prophetas, audire verbi Præcones, quando nihil extrâ dicunt, quàm ea, quæ Propheta locuti sunt, futura esse, & Mosen, Act. 26. v. 22. Scrutamini quoque Scripturas, exemplo Berthoensium, Act. 17. v. 11.

Alii libri & ipsi utilitatem suam habent, ideoque magnificandi sunt, sicut Alphonsus Arragoniæ Rex libros in tanto pretio habuit, ut aurum, margaritas & gemmas amittere maluerit, quàm libros: unde etiam librum patentem symboli loco

loco adhibuit. Verum nullus liber in universo orbe Scripturæ sacrae æquiparari potest. Hic enim solatium in omnibus adversitatibus reperimus, Psal. 94. v. 19. Hic salutariter de omnibus fidei articulis instruimur, ut per patientiam & consolationem Scripturarum spem habeamus, Rom. 15. v. 4. Hic salutiferas admonitiones offendimus, ad quas vitam componamus. Indicabo tibi, ô homo, &c. Mich. 6. v. 8.

Olim Tarquinius superbus, teste Gellio, tres libros Sibyllinos magno pretio emit, eosque quasi pro oraculis Romani habuerunt. Quid verò illi in comparatione Mosis & Prophetarum? Propterea majorem quoque hos æstimemus, cum Davide dicentes: Bonum mihi lex oris tui, super millia auri & argenti, Psal. 119. v. 72.

In Papatu hic liber in tenui pretio habetur, & Laici à lectione ejus planè arcentur, unde Hosius Cardinalis: *Laicis lectionem Scripturarum permittere, est sanctum canibus dare, & margaritas porcis projicere.* Sed iniquum id est: Epulo enim & fratre sejus, & ipsi Laici fuerunt, & tamen Abraham Mosen & Prophetas ipsis audiendos & legendos commendat.

Sic Candaces Præfectus Reginae Æthiopiae in Bibliis, & in specie Prophetam Esaiam legit, Act. 8. v. 28.

Rex Alphonfus Biblia quatuordecies per legit.

Theodosius Imperator in tantis delitiis sacra Biblia habuit, ut nocturnâ quoque manu eadem evolveret, quin & Novum Testamentum propriâ manu descripsit.

Imitemur nos horum exempla: Et quemadmodum Ezechiel volumen libri quod ipsi à Domino ostendebatur comedere, & ventrem atque viscera eo completere tenebatur, Ezech. 2. v. 10. sic & nos per sedulam & assiduum lectionem & meditationem sacram Scripturam quasi in succum & sanguinem convertamus, ut sciamus cui credamus, 2. Timoth. 1. v. 12. & parati simus semper ad satisfactionem omni poscenti rationem, de eâ, quæ in nobis est spe & fide, 1. Petr. 3. v. 16.

Optimum enim est gratiâ stabiliri cor, Hebr. 13. v. 9. Sic finem fidei impetramus, salutem animarum, per Christum Jesum, Dominum nostrum, Amen.

DOMINICA II. POST TRINIT.

Evangelium Luc. 14. v. 16 -- 24.

EXORDIUM.

BEnignissimum Numen olim Israelitas, in deserto Arabiæ, ubi summa rerum penuria erat, tam affluenter cibavit, ut escam ipsis ad palatum

suppeditaverit. Pluit enim illis manna ad manducandum, & frumentum cæli dedit eis. Panem Angelorum manducarunt, cibaria misit eis in abundantia.

Trans-